

med mange af de profetier, den daværende opposition og den nuværende regering udsteder. Men jeg kan jo håbe på, at det ikke er rigtigt.

Jeg vil gerne sige, at for os at se er det væsentligt, hvis der er afgifter, at de så føres tilbage. Jeg vil gerne sige, at når det er konkurrenceforvriddning – det også til dels et svar til fru Elsebeth Gerner Nielsen fra den forrige debat, men alting skulle jo ikke siges dengang – så koster det altså i administration. Pengene skal jo dog sendes fra ét sted til et andet, og det er endnu ikke blevet gratis i dette land. Selv om jeg godt hørte, at fru Elsebeth Gerner Nielsen sagde, at pengene ikke engang kom til at røre statskassens bund, vil jeg gerne sige, at der ligger jo trods alt det i det, at de skal ind omkring.

Så var der et forslag om, at de kunne tilbageføres til erhvervslivet efter det system, at man så kunne skære ned på arbejdsmarkedsbidragene. Jeg vil gerne sige, at Det Konservative Folkeparti ikke har spor imod, at man skærer ned på arbejdsmarkedsbidragene, men det er jo ikke således, at de virksomheder, der nødvendigvis betaler mest i CO₂-afgift, også er de virksomheder, der betaler mest i arbejdsmarkedsbidrag.

Herved kommer vi altså frem til det, som jeg tror er en af målsætningerne for den nuværende regering: at man ønsker at styre dansk erhvervsliv. Det er en stor del af målsætningen med de grønne afgifter, at de skal tilbageføres, og så kan man selv bestemme, hvordan de skal tilbageføres. Hvis de ikke skal være konkurrenceforvriddende set med konservative øjne, så betyder det altså, at det skal ske til den enkelte virksomhed, så den ikke skal opleve en konkurrenceforvriddning.

Det er ikke erhvervslivet som helhed, vi ikke ønsker konkurrenceforvriddning for. Vi ser på den enkelte virksomhed og på den enkelte arbejdsplads. Det betyder også, at alle sammenligninger mellem Danmarks CO₂-afgift og andre afgifter er lidt irrelevante, fordi det er det samlede skatte- og afgiftstryk på virksomhederne, der har betydning, når de skal ud og konkurrere i udlandet.

Jeg skal sige til energiministeren, at vi tror stadig væk på, at frivillige aftaler er en mulighed. Den nuværende bureaukratiske afgift er i hvert fald ikke nogen hjælp. Vi går ind for samordnede EU-tiltag, og vi går ind for afgifter, der lever op til de målsætninger for afgifter, som jeg har nævnt tre gange i dag, og jeg føler mig ganske overbevist om, at hr. Niels J. Langkilde også

vil nævne dem senere. Så jeg vil ikke gentage dem; de kan læses på tryk.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det er hr. Martin Glerup, der igen kalder mig herop. Vi skal ikke tage debatten igen, men det bliver altså ikke rigtigere af, at man gentager de samme fejl senere på dagen og så tror, at det er blevet mere rigtigt. CO₂-problematikken pr. indbygger har vi diskuteret i dag, så jeg skal ikke prøve igen. Men gå nu hjem og læs, hvad det er for nogle brændsler, de bruger rundt omkring i Europa! Det er klart, at bruger man atomkraft eller vandkraft, har man ikke nogen CO₂-udledning. Så enkelt er det.

Om energiforbruget har vi jo fået en god bog i dag, »Drivhuseffekten og det globale klima«, og af figur 11 vil man kunne se, at energiforbruget, forholdet imellem i-lande som gennemsnit og ulande, kommer ud med en faktor 16. Det er et gennemsnit, og det er selvfølgelig voldsomt, men da er det jo interessant at se, at lige netop Danmark kommer ud med et gennemsnit over for ulandene med en faktor 10. Danmark har altså et langt lavere energiforbrug, end den industrialiserede verden kan præstere i gennemsnit. Vi er altså rigtig langt, så der er ingen grund til at hænge med hovedet eller blive ked af det og synes, at det går galt alt sammen, for det gør det ikke.

Men for at underbygge det, jeg tidligere har sagt, vil jeg gerne på Venstres og De Konservatives vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget bekræfter målet i »Energi 2000« om nedsættelse af CO₂-udslippet med 20 pct. i år 2005, konstaterer Tinget,

- at målene kan nås med de allerede iværksatte og planlagte initiativer, og
- at den nuværende konkurrenceforvriddende CO₂-afgift afvikles hurtigst muligt.

Regeringen pålægges at fortsætte de internationale forhandlinger om fælles miljøpolitiske initiativer.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 39).

Den må alle kunne stemme for. Der vil blive grønt oppe på tavlen om lidt, forventer jeg, når den kommer til afstemning.